

FOLKETINGETS EU-OPLYSNING

Christiansborg
1240 København K
telefon 3337 3337
fax 3337 3330
euopl@folketinget.dk
www.eu-oplysningen.dk

NR. 10

JANUAR 2010

De 27 EU-lande

HVORNÅR BLEV DE MEDLEM AF EU?

1952	Vesttyskland Frankrig Italien Belgien Nederlandene Luxembourg
1973	Danmark Irland Storbritannien
1981	Grækenland
1986	Spanien Portugal
1995	Østrig Finland Sverige
2004	Tjekkiet Estland Cypern Letland Litauen Ungarn Malta Polen Slovenien Slovakiet
2007	Bulgarien Rumænien

27 LANDE - 23 SPROG

EU har 23 officielle sprog. Ved optagelsen i EU bestemmer hvert land hvilket sprog, det ønsker at anvende i EU.

NEDERLANDENE/HOLLAND?

I Danmark siger vi ofte Holland om det land, der egentlig hedder Nederlandene. Holland er kun en af Nederlandenes provinser. Selv om det ikke er helt det samme, kan det sammenlignes med at kalde Danmark for Jylland eller Sjælland.

SCHWEIZ

Schweiz er ikke et EU- eller EØS-land. Schweiz har imidlertid indgået en række aftaler med EU, der på nogle områder stiller landet, som om det er medlem af EU. Det er f.eks. aftaler om fri bevægelighed for personer og ophævelse af pas-kontrollen mellem Schweiz og EU-landenes grænser.

Kortet på forsiden viser de 27 lande, der er medlemmer af EU. Kortet viser også øvrige europæiske landes forhold til EU. Hvis du vil læse mere om, hvordan et land bliver medlem af EU, anbefaler vi vores EU Fakta nr. 11.

EU-lande

EU startede oprindeligt som et samarbejde mellem seks lande for ca. 50 år siden. I dag er 27 lande medlem af EU. Den største udvidelse af EU var i 2004, hvor hele 10 lande fra Syd- og Østeuropa på én gang blev optaget i EU. Den seneste udvidelse af EU var i 2007, da Rumænien og Bulgarien blev medlemmer.

Flere lande ønsker imidlertid at blive medlem af EU. Når et nyt land skal optages i EU, er det ofte en lang proces med mange forhandlinger. F.eks. søgte Polen og Cypern om optagelse i EU i 1990, og de blev først medlemmer i 2004. Undervejs i processen anvendes derfor forskellige udtryk om de lande, som ønsker EU-medlemskab - kandidatlande og potentielle kandidatlande.

Kandidatlande

Kandidatlande er lande, som har søgt om medlemskab af EU og som officielt er godkendt af EU til at være kandidater til optagelse i EU. Et kandidatland har ikke automatisk ret til at blive medlem af EU, men når et land er godkendt som kandidatland, kan EU og landet begynde at forhandle om optagelsen i EU.

I sidste ende skal alle EU-lande samt Europa-Parlamentet være enige om at optage landet i EU, og optagelsen sker med vedtagelse af en ny traktat.

Tyrkiet, Kroatien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien er kandidatlande.

Potentielle kandidatlande

Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kosovo, Montenegro, Serbien og Island er såkaldte potentielle kandidatlande. Det betyder, at EU har anerkendt, at landene har som mål at blive medlem af EU, når de en gang opfylder kravene til at blive optaget i EU.

Når EU officielt har modtaget et lands ansøgning, vurderer EU's embedsmænd i Kommissionen landets evne til at leve op til medlemskravene. Hvis vurderingen er positiv, skal ministre fra EU-landene mødes i EU's Ministerråd og godkende, at ansøgerlandet får status som kandidatland. Herefter kan optagelsesforhandlingerne begynde.

EØS-lande

EØS-landene er alle EU-landene + de tre lande Norge, Island og Liechtenstein. EØS er en forkortelse for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. Gennem samarbejdet har Norge, Island og Liechtenstein tilsluttet sig store dele af EU's regelsæt. Kernen i EØS-samarbejdet er reglerne vedrørende det indre marked, men samarbejdet omfatter dog ikke EU's toldunion.

EU's naboskabspolitik

EU's naboskabspolitik fastlægger rammerne for EU's forhold til 16 nabolande.

Naboskabspolitikken blev vedtaget efter den store udvidelse af EU i 2004, hvor EU fik nye nabolande og dermed også en række nye muligheder og udfordringer. Formålet med naboskabspolitikken er at styrke stabilitet og økonomisk og politisk udvikling i naboskabslandene og derigennem undgå en for skarp opdeling af Europa i EU-lande og ikke EU-lande.

EU's naboskabspolitik omfatter 16 lande:

Algeriet, Armenien, Azerbajdjan, Egypten, Georgien, Hviderusland, Israel, Jordan, Libanon, Libyen, Moldova, Marokko, Palæstinensiske Selvstyreområder, Syrien, Tunesien og Ukraine.

Mere information - www.eu-oplysningen.dk

Hvis du vil vide mere, kan du finde mange flere informationer om EU-landene og EU på EU-Oplysningens hjemmeside. Vi har bl.a. lavet en elektronisk udgave af Europakortet, hvor du også kan klikke dig frem til schengen- og eurolande.

EN FREMTID I EU

Bosnien-Hercegovina og Kosovo har endnu ikke søgt om optagelse i EU, men de er alligevel potentielle kandidatlande. Det skyldes, at EU og landene på det vestlige Balkan i 2003 vedtog en erklæring om, at det vestlige Balkans fremtid ligger i EU. Så selvom disse lande endnu ikke har søgt om medlemskab, har EU stillet i udsigt, at de kan blive medlemmer, når de lever op til optagelseskravene.

